

Det er ikke-regeringens hensigt, at dyrtidsreguleringen af de sociale pensioner skal ændres.

En af fordelene ved forslaget er, at pristigningerne holdes i ave. Ordningen betyder, at pristallet vil stige væsentligt mindre i det kommende halve år. Dette er ikke mindst for forbrugeren en afgørende og vigtig fordel. Samfundet får en sundere økonomi, og faren for arbejdsløshed mindskes. Det er en måde at få hjulene til at dreje den rigtige vej. Det er en direkte inflationsbremsende politik.

Regeringen vil altså ikke indfryse eller inddrage tre lønportioner, men udbetale dem på en anden måde, en måde, som kan afværge en udvikling, der vil være værst for de svageste, og en måde, som heller ikke giver andre befolkningsgrupper fordele på lønmodtagernes bekostning.

Den prislov, der skal afløse det midlertidige prisstop, må bidrage til sikring heraf. Regeringen vil herudover stille forslag om, at der lægges loft over udbetaling af udbytter og tantiemer m. v.

Regeringen fremlægger disse forslag til forhandling. Ingen andre har hidtil anvist anvendelige veje til at imødegå de vanskeligheder, som netop 1974 stiller os over for på dette område. Den, som vil afvise regeringens forslag, må have en forpligtelse til at anvise en anden vej, der fører til en løsning. Man kan nemlig ikke blot nøjes med at trække på skuldrene. Regeringen går ud fra, at dette forslag, som vil blive fremlagt i lovsform i løbet af få dage, vil blive drøftet sagligt af alle berørte parter. Naturligvis kan der forhandles om teknik og om enkeltheder. Vi indbyder arbejdsmarkedets parter til forhandling om problemerne, og vi indbyder folketingets partier til en drøftelse af den samlede kriseplan.

En løsning skal tilvejebringes, og den skal tilvejebringes i løbet af de næste tre-fire uger.

Et tredje hovedpunkt i regeringens plan vedrører finanspolitikken.

En fast og stram finanspolitik kan opnås ved at øge statens indtægter. Det betyder øgede skatter og afgifter. Dette er ikke regeringens vej. Den kan også opnås ved at begrænse statens